

אִוְטוֹרִיטוֹ מַטְלָפָן הַמְשִׁיחִי!

(המשוך מעמוד 15)

בחיינו של הארץ... הראשון, בסוף חמש שעות של היום השישי, מתכוון לשנת 5708 לספירה היהודית (1000 שנים ליום, 41.7 שנים לשעת בריאה), שהוא גם שנת 1948, שנת קום המדינה. התאריך השני עדיין לא התקיים, והוא מדבר על שנת 1990 כעל אחרית הימים.

לא נצטרך או ביטוח לאומי או בייטוח נגד פריצות. כולם יבינו שהם קשורים כסביבים למחשב המרכזי, ויבינו את הרוע שבכיצוע פשעים.

גולדנר מלא באסמכתות נוספות לעתיד לקרות. המיספר 40, מסתבר, היה מאז ומעולם מיספר חסר-מזל בתנ"ך. המבול ירד משך 40 יום. ונה ניבא את חורבן ג'ונגו בעוד 40 יום. ישראל הלכו במידבר 40 שנה. משה היה 40 יום על ההר. המרגלים חזרו אחרי 40 יום. בתקופת השופטים שקטה הארץ 40 שנה, לפני השיעבוד לעגלון מלך-מואב. ה' הזהיר את יחזקאל 40 יום לפני חורבן בית ראשון, ובבית שני הפסיק ה' את האפקטים האוריקוליים כמיקרש" (ציטוט של רודר) 40 יום לפני חורבנו.

ספר החזון. הספר המוביל היום בקבלה, קובע את היום ה-40 מהפריית הביצית כיום שבו נכנסת הנשמה לגוף העובר.

הרב חיים רודר הלוי, רבה הראשי של תל-אביב לשעבר, ציין בכתביו

צילום: יעקב חזן

אמת-מירה אחרת. הוא ציטט שלושה תנאים. אחד מהם מציין 40 שנה (קום המדינה), השני 70 שנה (הצהרת-בל"פור, המסמלת עוד את הצהרת כורש המורדנית) ו-100 שנה (הקונגרס הציריני הראשון). ניתן לראות בכיורור שגולדנר והאנשים העומדים מאחוריו חזורים ציונות כרבקות, כפי שרק מעי-טים עוד חזורים בה.

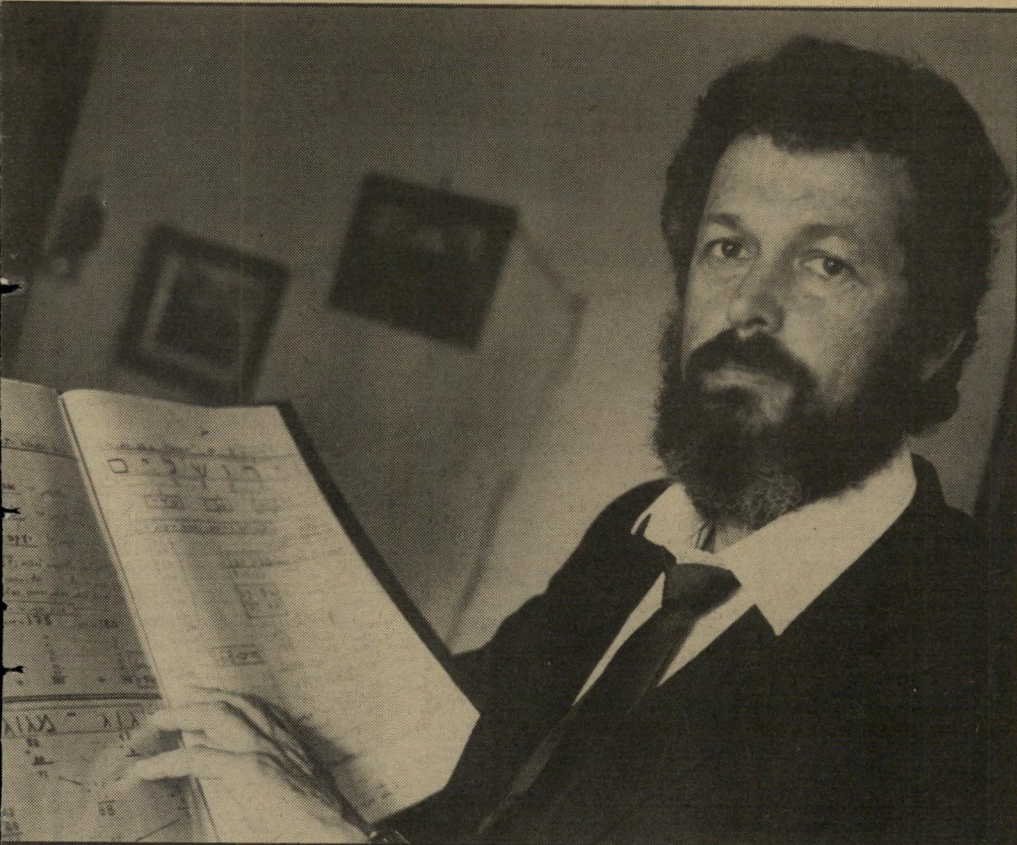
אחרית בעוד חודשיים

למה כל זה מגיע לישראל? מסתבר שהישראלים רחוקים מל"מלא את ייעודם הרוחני, לשמש דוגמה מוסרית לכל העמים. דויד היה רוצה לראות אותם יצוקים בתבנית היפאנית. כלומר: מעוררים אהרה ויראת-כבוד בכל העולם בגלל ההרכב הפנימי של חברתנו.

הוא פותח קלסר ומציג דיאגרמה משורטסת בדיוקנות על נייר מילימטר, ר"ד דיאגרמה הממחישה את הרמה המר-סרית של עמ"ישראל משחר ההיסטוריה, תוך שהיא קובעת את היעד שאליה היה צריך להגיע באחרית-הימים, כלור-מר: בערך עוד חודשיים.

השירטוט אינו מחמיא במיוחד לאי-בות, ולמעט עליה רצינית מאוד במע-מד הרסיני, ועוד עליה — קטנה יותר — בשנת קום-המדינה, נמצאה הארץ רוב הזמן בשפל עמוק, עם ירידות גרר-לות בזמן חורבן הבית הראשון והשני.

גולדנר נראה ממש כעוס, כשמדבר-רים על הדור הגדול היום בארץ-הקודש. כמו ששני הבתים הראשונים חרבו בגלל שינאת-חינם וחוסר-אחריות, כך גם יפול הבית השלישי. אנחנו גידלנו דור של בני-נוער על תורת-שקר, תח-

גולדנר וחישובי מילחמת גוג ומגוג שלא נדעו!

מדוע פרצה השואה? ובכן, ככך הוא מאשים בעצם את גדולי הרבנים בגלות אירופה. במקום ללכת בעיקבות הצהר-רת-בלפור ולקרוא לעליה לארץ, הע-דיפו הרבנים לפתח איוושהי תורה סיני-תסית, שיום אחד יבוא משיח ויעזור. טעות מרה! חתמנו על חוזה. אתה לא יכול לשרר מודל מסויים לגלות מסכיב, אם אתה מפור.

נזרקת מהארץ? אתה צריך לחזור בכוחות עצמך! לא תחזור לבד, תקבל מכות.

היתה עוד סיבה: התנשאות. האד-מו"ד הגדול לא רצה לחתן את בתו עם איש פשוט, שהיו לו רק שני ספררי-תורה בבית.

גורם שלישי היה הפלגנות, החסי-רים והליטאים.

התחילו להתבולל. תנועת-ההשכ"ל לה שקמה. במיוחד קמה תנועה טובה, הקומוניזם, אולם הרבה יהודים ראו בכך תחליף לתורה ולא הבינו שהרכה מיצוות בתורה כתובות כרוח סוצי-

והיא עוברת מיד לאויבך ומחזקת אותם. בגלל זה פרצו המהומות בשטחים. מוסרית אנחנו בפיגור של 3000 שנות-לימוד והתאחדות. את הפער אפשר להשלים רק באמצעות מכות". כמעט ואין שום מיסגרת שאינה מור-אשמת בפיו חוצבי-הלהבות של רודר גולדנר.

במודעת-עמוד, שפורסמה בשמו בי-דעות אחרונות לפני זמן קצר, הוא כתב לחבריה-הכנסת הדתיים: "חרלו לרדוף אחרי כיסאות והתפסרו מהכנסת הד מושחתת!

תכרי הכנסת: ב-40 שנות-הארכה שניתנו לכם הבאתם שינאת-חינם, רדי-פת-כבוד, צביעות, שחיתות והתנש-אות. סופם של כל מנהיגי-ישראל, שלא ישכילו ללכת בדרך השם, יהיה כסוף כל מלכיי-ישראל, שהחטיאו העם. למנהיגי השמאל, האומרים שלום שלום ואין שלום, המוכנים למכור את הארץ המובטחת בנידיר-שקר! שכחתם

רותיות, מין והערצת-העושר. גדל כאן דור שישליך את הוריו למוסד-דוקנים כשהוא יתפוס מנהיגות.

המערכת הקוסמית עוברת, ממש כמו שניטון כתב על חוקשי-מור-האנרגיה. אתה מייצר אנרגיה שלילית,

עִסְקֵי־הַנֶּפֶט בֵּין בְּרוּךְ רֶפְפוּרְט לְ"דֹלֶק": בֵּית־הַמִּישַׁפֵּט לֹא הָאֵמִין

צילום: סטוביץ, חושית

על תוכן שיחה זו בין רפפורט לאגמון הוצגו לבית-המישפט שתי גרסאות סותרות על-ידי שני המשוהחים.

רפפורט טען כי הוסכם על עסקה לאספקת שלושה מישלוחים של 72 אלף טון, במחיר הרישמי, בתוספת פרמיה של 2.4 רולר לחבית.

אגמון טען כי לא הוסכם על שום עסקה, ובוודאי לא על שינוי הכמות שביקש.

ב-26 בינואר שלח רפפורט הודעת טלסק ארוכה ומפורטת לאגמון, ובה פרטי ההצעה לשלושה מישלוחים של 72 אלף טון. אגמון, שחשב כי לא סוכם כלום לגבי הצעה זו, שלח טלסק נגדי ובו בקשה לשני מישלוחים של 108 אלף טון, ובמחיר שונה מהמחיר שדובר בו לגבי המישלוחים הקודמים.

בית-המישפט המחזוי שמע את העד ויקרי, שהעיד כי שמע את רפפורט מדבר על שלושה מישלוחים של 72 אלף טון כל אחד, וכי ברונר כתב את הדברים תוך כדי השיחה.

בית מישפט זה קבע שהוא מאמין שהוסכם על הפרמיה של 2.4 רולר לחבית לגבי המישלוח, אולם הוא רוחה מכל וכל את טענת רפפורט כי אגמון לעולם לא עסקה של שלושה מישלוחים בני 72 אלף טון כל אחד.

בית-המישפט קבע כי הוא מאמין שרפפורט הציע זאת לאגמון, וכי ויקרי שמע זאת, אולם העד לא שמע את תשובת אגמון, ולכן אינו יכול להעיד לגבי חלקי-השיחה שלא שמע.

העד השני, ברונר, סירב לבוא להעיד, מכיוון שעבר לעבוד בחברה אחרת, שחששה מן החרם הערבי. רפפורט ביקש כי ברונר יעיד בחו"ל, אולם בית-המישפט סירב לכך, וכך גם בית-המישפט העליון.

בית-המישפט העליון קבע כי בית-המישפט המחזוי — שדחה את גרסת רפפורט וקבע כי לא נקשרה עסקה — החליט מה שהחליט אחרי בחינה מדוקדקת של העדויות, ונתנת ממשקל מתאים לנסיבות, ולכן אין להתערב בממצאיו. בית-המישפט מסרב עתה לפתוח את המישפט מחדש, כדי לזמן את ברונר, המוכן עתה לבוא לישראל להעיד. הסירוב הוא מטעמים שונים, כגון זה שאין לערער שנית על אפיקה של העליון באתו העניין, אבל בעיקר מפני שאין טעם לשמעו, שכן גם הוא לא האזין לשיחת-הטלפון, ולכן אינו יכול להעיד לגבי רבני אגמון בשיחה.

סופו של דבר, בית-המישפט העליון אישר את רבניות המהיזו. כי אגמון נדבר אמת נגד

הסוגה שחלה בפרשת צינור-הנפט העיראקי אינה צריכה להטעות.

אמנם שום גורם בישראל אינו רוצה לחקור את הנושא, כנראה מפני שרפפורט תרם בעין יפה גם למיפולגת העבודה וגם לליכוד. אולם באמריקה ממשיכים החוקרים בעבודתם, וגם סירובו של רפפורט להעיד לפני חוקרי הקונגרס האמריקאי לא ימנעו חשיפה של האמת.

רפפורט עצמו הכחיש, כראינות לטלוויזיה הישראלית והאמריקאית, את העובדות שפורסמו באמריקה בעניין הצעת התשלומים לממשלת ישראל ולמיפולגת-העבודה. על מידת האמון שצריך לייחס לדבריו ניתן לשפוט לפי מסקנין שנתן לא מבבר (16.3.88) בית-המישפט העליון בפי השופטים משה בייסקי, שלמה לויז וגבריאל בך. הרבב זה סירב לפסול החלטה של בית-המישפט המי-חזוי, שהחליט נגד ברוך רפפורט.

בסוף 1980 היו מגעים בין חברת ארל אורינו, השייכת לברוך רפפורט, ובין חברת דלק הישראלית ומנהלה, אברהם אגמון, בדבר האפשרות לאספקת מיליון טון נפט למדינת ישראל ב-1981. היה זה בשנת היה רפפורט הגדול בנפט, שכהן התקשרה מדינת-ישראל להבטיח לעצמה נפט ממקורותיה הקבועים, ונזקקה לספקים נורדים.

ביום 4 בינואר 1981 נפגשו רפפורט ואגמון, וזה הסכים לרכוש 300 אלף טון דלק בחורשים פברואר-אפריל של אותה שנה. באותה תקופה היה רפפורט בעל הוויזיון להובלת רלק מאינדונזיה, ומכר למדינה זו צי מיכליות-ענק. היו בידיו כמות-דלק גדולות למכירה.

כעבור עשרה ימים שלח רפפורט הודעת-טלסק לאגמון, ובה הצעה לספק 300 אלף טון דלק בשתיים שלוש הובלות, במחיר הרישמי, בתוספת פרמיה של שלושה רולר לחבית (טון נפט כולל שבע חביות. מחיר הנפט הרישמי היה אז סביב 28 רולר לטון, ורפפורט רצה תוספת של 21 רולר). הלטקס ביקש אישור להצעה עד ה-16 בחודש, בשעה 6 בערב.

במועד המבוקש השיב אגמון כי הוא מעוניין בשלושה מישלוחים של 100 אלף טון כל אחד, בחורשים פברואר, מארס ואפריל, במחיר הרישמי, בתוספת 2.3 רולר לחבית בלבד.

רפפורט לא השיב והעניין נשאר פתוח עד ה-25 בינואר.

כאותו יום טילפן רפפורט מהרר-עבודתו בינבה

חב"ד: "שטויות!"

בסניף הקרייתת של חב"ד שמעו על גולדנר. ראש הסניף הגדיר את מעשיו כשטויות, דברי-הבל והפיכת התורה לסמרטוט. "הרבי מלובביץ לא עומד להכריז על בוא המשיח, ובכלל אינו תומך בדרך של הפחדה". על העובדות, המדעיות-לכאורה, הם משיבים: "בכל שקר מחפשים איוושהי אמיתות. זוהי תורת-שקר, ממש פשע".

מדוע אינם קמים ומוקיעים אותו בפומבי! "הנבואות שלו יתבררו ממילא כלא-ינבונות תוך חודשיים. אז למה לנו להתערב?" גולדנר: "אני שמח שהלכת לראיין אותם, ומקווה שתצטט אותם בכתבה. אולי עכשיו אנשים יאמינו לי שאינני שייך לשום פלג, זה או אחר, אלא לכל ישראל!"

מיהו אביכם מולידכם? בנות ישראל: חידלו לשרר חיצו-ניות, להתגדר כטווס ולגרות יצרים. תחת לרדוף אחרי היופי, המין, התאוה ועגלי-הזהב, הוכיחו פנימיותכם בהתנה-גות צנועה, לבוש צנוע ומעשים טובים. אנשי הבהמה: תמו ימי-הזהר, שבהם עשיתם ככל העולה על רוחכם. הביטו סביבכם וראו את חבריכם הגופליים!

ועוד כהנה וכהנה ברכות לבנים, לנערים ולמוריי-ישראל. ברכה מיוחדת שלח לרבנים, שבהם הטיל אסמות רבות במיוחד.

פיגרי השמאלנים

זרה לרבנים: הרבנים בארץ רובם, לא כולם, רודפים כיום אחרי מישרות וכיסאות. תחפושית שחורה לא מגינה עליך מפני שום דבר. המנוגד שינית. אמילו המינוגד הד-